

Sumbiartunnlin:

10 metrar eftir

—Um 14 dagar verður skotið í gjøgnum, sigur Henning Jacobsen, landsverkfrøðingur

Striltið hevur gingið seinastu fyra árin at gera longsta tunnil í landinum, Sumbiartunnlin. Næstan alt tað ein tunnilarbeidari ikki ynskir at arbeiða við, kom hann framá undir Hestinum og Beinissvørð, sum rættuliga bóðu seg taka.

Ein rúgva av vatni, rivur og leyst grót, hetta hevur verið gerandiskostur og nú er næstan komið á mál. Bert 10 metur eru

eftir til dagsljós úr Sumba sleppur inni tunnlin.

—Vit bíða í lýtuni eftir, at teir eru lidnir Sumbiar megin. Har skal spreingjast nakað inni fjallið og hetta arbeiðið er ikki liðugt enn, sigur Henning Jacobsen, landsverkfrøðingur.

Vegurin Sumbiarmegin er ein gamal uppdyrkingarvegur, sum er böttur um. Tó eru teir seinastu metrarnir gjørdir

av nýggjum.

Tað hevur ikki verið lætt at gera hendan tunnil. Suðuroy liggur jarðfrøðisliga í niðastu basaltfláunum og her hevur í fyrmdini verið ógvusligar rembingar. Tí eru hópín av rivum í fjallinum og nógv vatn.

—Tað er nógv vatn at leiða burtur. Teir hava sprænt betongmørtel í rivurnar undir hátrýsti og

tað hevur tætt nakað. Men í støðum hevur verið neyðugt at stoypa uppundir.

Nær verður tunnlin liðugur?

—Tað er ein spurningur um hvussu stóra peninga-játtan vit fáa. Stóð ikki á pengum, so kundi tunnlin verið liðugur um eitt til hálvt annað ár, sigur Henning Jacobsen.

Tunnlin er tvísporadur, koyribreytin verður seks metur breið, ein metur verður hvørju megin sum vegaøksl. Onki ljós verður í tunnlinum.

Sumbiartunnlin er 3,2 kilometur langur. Kunoyartunnlin 3,0 kilometur, tunnlin Signabø-Kalbaksbotn 2800 og Eysturoyartunnlin 2500 metur.

jústinus.

Nú eru bert 10 metur eftir at sroyngja, so er skotið í gjøgnum til Sumbiar. Hetta hendur um 14 dagar. Mynd: Kalmar.

Vikan ið fóp

Krisjan Dahl,
stjóri,
skrivar:

Krigggj - men einki krigggj

Tað gongur næstan ikki dagur, at ikki verður sett met í onkrum — serliga ikki um vit føroyingar sjálvir eru uppi.

Og hvør veit, kanska hava vit aftur sett eitt-hvørt met farnu viku, uttan at vit kortini vita tað sjálvir. Men sjónvarpsmet sum hyggjar hava vit ivaleyst sett — føroyskt met, væl at merkja — men høvið hesuferð var jú eisini so ótrúliga spennandi, at annað var illa.

Ti endiliga kom tað, hetta ógliga álopið hjá teimum «sameindu» á hetta treiska Irak, sum so nasadjarvt hersetti gullandi Kuwait fyrri stuttum.

Tibetur, siga mong, at álopið endiliga varð sett í verk, tí slikur ágangur móti undirmentum landi skal, sambært «altjóðasamfelagið» revsast, og tað hart — helst so hart, at álopslandið ongantið aftur kemur fyrri seg hernaðarliga.

Hetta niðurlagið hava vit hoyrt so mangan áður og tað skil, ið tykjast kann vera í tí í teirri samtið, tað verður nýtt, verður so sanniliga eisini nýtt sum páskot til ávása altjóða viðferð av sama landi í óhugnaliga mong ár framyvir — um hitt «pena» altjóðasamfelagið, væl at merkja, ikki í ótið noyðist at broyta hugsan.

Hetta hendir meira enn so, og sjáldan man altjóð samhugi teirra «penu» hava skift skjotari og oftari fyrri og imóti ymsu londunum í hesum ófriðarøki, enn hesi seinastu árin.

Av krignum, sum just er byrjað, hava vit ikki enn havt stundir til at læra tað nógva — enn er jú so lítið hent, halda vit. Men til leikur fer viðari og meðan vit øll bíða og vónandi bíða til, at livlátini og oyðingarnar verða sum minst, verða vit at geva tol. Kanska ikki bert viðvikandi goðum sum vánaligum tíðindum — hvørji hesi so eru — úr Flogvanum, men eisini tá tað snýr seg um batar í livilíkindunum her á landi.

Væl vita vit, at vit hava tað sum í Himmirki, sammett við irakiska fólk, sum í skrivandi stund verður bumbað sundur og saman undir heimsins størsta — og summi siga besta — bumbaútaki nakrantíð, men í okkara heimligu viðurskiftum

tørvur okkum eisini tol, tí hóast goða vilja og evni, kanska eisini, okkara ráðandi, so gera teir tó ikki einsamallir av, hvat ið svimur ella fæst úr havi okkara.

Skuldin er teirra egna, siga vit. Gævi, at so var, tí so hevði ruðuleikin verið so mikið lættari at tikið støðu til og so kundu vit uttan himpr nýtt hetta fimblusrok til tað hugssvalandi undirhald, sum teir nógvu tykja at vilja gera tað til. Met í bumbuferðum, met í bumbunøgð — hvørja ferð —, met á raktum málum, tekniskt yvirmet yvir øllum fortiðar metum og nærum eingin missur av útgerð.

Hitt, livlátini, talar eingin um. Jú, fyrri at ikki alt skal vera lýgn, so er kanska ein tykt fallin ella saknað hjá teimum í lýtuni «sameindu», men tey tiggjutúsundals ella fleiri livlátini á irakiskum lendi frætta vit einki um — ikki so mikið sum eitt krigggj hoyra vit — bert um krigggj.

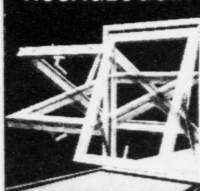
Rotin til alt tað ónda er í lýtuni Saddam Hussein, og er so óndur, at hann í onkrum blað hevur verið skeivt nevndur sum Satan. Hvor teirra skal vera «fornermaður» um hetta mistak, vita vit ikki, men vóru allir trupulleikar burturi við honum, so mátti havt borðið til at sloppið sær av við hann í «góðari tíð» — væl aðrenn hertøku hansara av Kuwait.

Slikt er roynt áður og við goðum úrsliti — hver minnist ikki Chile t.d., men kanska hevur linnin millum eystur og vestur, sum vit øll fegnast um, gjørt, at lítið hópi er í at goyma vápnagoymslurnar til at tryggja ta javnvágina. So heldur nýta tær sum fyrværkari ella jölaskreyt, sum teir sameindu sjálvir siga, yvir onkrari hissini irakiskari oyðimerk.

Vil tað tá so væl til, at Hussein er staddur úti hjá kamelunum í onkrum sandeyga, er stuttleikin bert so mikið størri, men tráan okkara eftir «nóg goðum rættvisi» hevði neyvan verið rokkin við tí.

«Veðrið? Spyr ikki um tað», segði konan. «Eg eri nú so deyv og blind, at eg einansi fái eina hómung av tí um eg fari tætt inn í sjónvarpið og har er ódn dag um dag — so eg fari aftur í kveld at lata aftur hjá hönunum».

HÚSAGLUGGIN

Gluggin til ta føroysku familjuna. Sera smidligur og lættur at handfara. Ramma, karmur og beslag 100 mm breitt. Stødd eftir ynski. Tilboð givið óbændandi. Biligari og betri.

FØROYA GLUGGI
370 Miðvegur - Tlf. 32411
Telefax 33073